

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΙΣΘΜΙΑΣ

ΕΡΝΕΣΤΟΣ

Ναί, έλεος! (Πλησιάζων.) 'Από έμένα . . . τί φοβείσαι, . . . ή τί σκέπτεσαι;

ΘΕΟΔΩΡΑ

Συγχώρησέ με αν είπα τίποτε να σε προσβάλη.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ

Να με προσβάλης, όχι. 'Αλλά την αλήθειαν, την αλήθειαν θέλω, και σου την ζητώ γονατιστός, με τὰ δάκρυα 'ς τὰ μάτια. (Κλίνει προς την Θεοδώραν και λαμβάνει την χειρά της, καθ' ήν στιγμήν ο Σεβήρος ανοίγει την θύραν του 'Ιουλιανού. Μένει ακίνητος προς στιγμήν.)

ΘΕΟΔΩΡΑ

'Ο Σεβήρος!

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

ΘΕΟΔΩΡΑ, ΕΡΝΕΣΤΟΣ, ΣΕΒΗΡΟΣ

('Ο 'Ερνέστος αποσύρεται προς τ' άριστερά, ο Σεβήρος προχωρών έσταται μεταξύ του και της Θεοδώρας.)

ΣΕΒΗΡΟΣ (με όργην αλλά ταπεινώνων την φωνήν διά να μη άκούη ο 'Ιουλιανός.)

Δέν εύρίσκω λέξεις να εκφράσω την αγανάκτησιν και την καταφρόνησίν μου· τούτο μόνον σου λέγω: Είσαι ένας άθλιος!.. Φύγε άμέσως!

ΕΡΝΕΣΤΟΣ (προσπαθών επίσης να κρατήση την φωνήν του.)

'Από σέβας προς την Θεοδώραν και προς αυτήν έδω την στέγην, χάριν του άρρώστου εκεί μέσα, άρχομαι να σου αποκριθώ . . . με την σιωπήν μου.

ΣΕΒΗΡΟΣ (είρωνικώς, νομίζων ότι θ' άναχωρήση.)

'Η σιωπή και ή ύπακοή είναι ό,τι φρονιμώτερον έχεις να κάμης.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ

Δέν μ' έννόησες, κύριε. Δέν ύπακούω.

ΣΕΒΗΡΟΣ

Μένεις ακόμη;

ΕΡΝΕΣΤΟΣ

'Ενόσω ή Θεοδώρα δέν επαναλαμβάνει την προσταγήν, μένω έδω. 'Επήγαινα πρό όλίγου να φύγω διά παντός και μ' εκράτησε ο Θεός ή ο Σατανάς! 'Ηλθες, με ήναψες, και τὰ ύβριστικά σου λόγια, ώσαν να ήσαν μάγια της κολάσεως, μου εφύτρωσαν εις τὰ πόδια ρίζας και μου τὰ εκόλλησαν εις τό έδαφος έδω!

ΣΕΒΗΡΟΣ

Τώρα κράζω τους υπηρέτας να ιδώ αν δέν ήμπορουν να τὰ ξεριζώσουν με τό ξύλον!

ΕΡΝΕΣΤΟΣ

Δοκίμασε! (Βαδίζει εν βήμα άπειλητικώς προς τον Σεβήρον· ή Θεοδώρα όρμαξ μεταξύ των.)

ΘΕΟΔΩΡΑ

'Ερνέστε! (Στρέφεται προς τον Σεβήρον με άπόφασιν και με άξιοπρέπειαν:) Λησμονείς ότι είσαι εις τό σπίτι μου, ενόσω ζή ο σύζυγός μου, ο κύριός του. Μόνος εκείνος κ' εγώ έχομεν δικαίωμα και έξουσίαν να προστάζομεν έδω! (Προς τον 'Ερνέστον παρακλητικώς:) "Όχι, εξ αίτίας του, — προς χάριν μου . . . ('Ο 'Ερνέστος προοδίδων την ευχαρίστησίν του διότι τον υπερασπίζεται ή Θεοδώρα.)

ΕΡΝΕΣΤΟΣ

Θεοδώρα, τό θέλεις έσύ;

ΘΕΟΔΩΡΑ

Σε παρακαλώ!

('Ο 'Ερνέστος κλίνει ευσεβάστως την κεφαλήν και διευθύνεται προς την θύραν.)